

Sermo

CV

119

puniat. Et si hō p igratiā delinqt dicitur cū ps. Delicta inuētur meē igratiās meas ne memieris dñe. i. pctā q p igratiā pmissi. De ista triplici igratiā dicit Aug. Licet quilibet sit peccare sciēt qz nesciēt nō id tñ fugiēt qz ad igratiā tenebras vt eis qz excusatoz reqrat. Aliud em ē nescire et noluisse scire. qz i eis q intelligere noluerit ipa igratiā ē pctm. Et i eis q voluerit n potuerit pena pcti. Ignoratiā dō q nē eoz q scire noluit s; eoz q tāqz simpli nesciūt nullū sic excusat vt etno igne nō ardeat: s; fortasse credētū ē vt minus ardeat. ¶ Tercio peccāt hoies ex industria siue ex mera malicia. De hō dicit in p̄do p̄posito q ē pctm i sp̄m̄ctm nō remittet h neci futuro. Qd exponēs mgr̄ sen. in. ij. li. in fine dicit sic. Pctm i sp̄m̄ctm dicitur irremissibile: n̄ q aliqui nō remittat: sed qz vit aut raro vel difficile remittet. Est aut peccatū i sp̄m̄ctm q duplex. Prīmū ē nimia desp̄atio de venia. et in illo peccauit Layn: q ait. Maiorē iniquitās mea qz vt veniā merear. Ihd̄. Pctā pctis addit resp̄s: vbi credit se veniā nō adipisci. qd est peccare i sp̄m̄ctm. qz putat reu aut nolte aut non posse dimittere. Scdm̄ est nimia p̄sumptio de dei misericōdia. in illo peccauit Oriḡ. q dicit nullū p̄pter pctm dānam. qz sic dicit Hiero. sup illud Matt. xij. Nō remittet ei neqz h̄ neqz i futuro. Oriḡ. dicit oēs pctōres veniā cōsecuturos post vniūsalē iudiciū trāfactū. licet multa pctā p̄petrasent Tercū ē final̄ impenitētia. in h̄ peccauit Saul. q corrept⁹ de inobediētia p̄p̄sit penitere. licz em̄ diceret

peccauit: nō tñ intrēdit s; impenitēs fuit vlgz in fine vite sue. Quartū ē impugatio gre. 7 talit̄ peccāt oēs grām dei p̄cipiēs: 7 ab ea recedēs et eā impugnatēs. Et de talibz dicit. ij. Pe. ij. Si em̄ refugietes coinquatoēs mōdi i cōgnitiōe dñi n̄si 7 saluator. ih̄u xp̄i h̄is rursuz ip̄licati sup̄anti facta s; eis p̄steriora p̄oribz priora. Meli⁹ h̄ erat ill' via iusticie n̄ cogiscere qz p̄ cognitā reuoluz p̄nti ab eo qd traditū ē eis scō mādato. Hoc mō peccauit iudas q relicto scō secut⁹ ē dñm. et postmodū i pctm ē lapsus. Sciēdū tñ qz qntūcūqz hō peccauerit siue i p̄iez siue i filiū siue i sp̄m̄ctm si an̄ mortē penituerit veniā impetrabit. S; qz p̄ finale impenitētia peccauerit i sp̄m̄ctm illi nō remittet h̄ neci fuso scdo. ¶ Un̄ nō qz nō p̄t sciri de aliq̄ vtz i sp̄m̄ctū peccauerit nisi cū ab hac vita decesserit nisi forte alicui p̄ sp̄m̄ctm mirabiliter fuerit reuelatū.

De eodem. Sermo. cv.

Alius hois

f h̄z p̄tātē i era dimitte di peccata Lu. v. Duplice p̄tatez oñdit dñs in isto palitico s; qz ei pctā dimisit. 7 euz ab infirmitate sanauit Un̄ notandū qz dñs oñdit p̄tātē suā mūdū ingredies. i mōdi viues. de mūdō exiēs. 7 ostēdet ad iudiciū veniēs P̄uo oñdit potētā suā mūdū ingredies in h̄ qz d̄ cusuz nature p̄ginē siue vini s; ortio secūdauit De hac p̄tate dixit br̄a p̄go qñ filiū dei d̄ceperat. Magnificat aia mea dñm. 7 sequit. Quia fecit mihi magna qui potēs ē